

Nedeľa 19. jún 2011

Farský kostol sv. Michala, 16.00 hod.

Cappella Istropolitana - komorný orchester mesta Bratislava
Juraj Bartoš - trúbka
Ján Slávik - violončelo

Joseph Haydn:
(1732 - 1809)

Koncert D Dur pre violončelo
a orchester Hob.VIIb:2
Allegro moderato
Adagio
Rondo-Allegro

Jan Křitel Jirí Neruda:
(1708 - 1780)

Koncert Es Dur pre trúbku
a sláčikový orchester
Allegro
Largo
Vivace

Ignaz Joseph Pleyel:
(1757 - 1831)

Sinfonia f mol Ben 138
Allegro con spirito
Andante grazioso
Minuetto - Allegretto
Finale - Rondo

Juraj Bartoš

Vyštudoval Konzervatórium a Vysokú školu múzických umení v Bratislave u vynikajúceho pedagóga docenta Kamila Roška. Je laureátom Medzinárodnej tribúny interpretov UNESCO pri festivale BHS, finalistom medzinárodnej súťaže Pražská jar, kde dostal aj cenu hl. mesta Prahy, držiteľom dvoch cien Slovenského hudobného fondu, ako aj laureátom interpretačnej súťaže.

Od roku 1991 spolupracuje ako sólista so Slovenskou filharmóniou, s ktorou absolvoval sólové vystúpenia na Slovensku, v Česku, Rakúsku, Nemecku, Taliansku, Holandsku, vo Francúzsku či na Cypre. Účinkoval taktiež s Komornou filharmóniou Pardubice, Moravskou filharmóniou, so Štátnou filharmóniou Košice, SOSR-om, s Cappellou Istropolitanou atď.

Umelecky vedie orchester Bratislava Hot Serenaders (www.serenaders.sk), v ktorom aj hrá a produkuje nahrávky. V roku 1994 sa s úspechom zúčastnil na medzinárodnom festivale neworleanského džezu v St. Raphaël vo Francúzsku, kde v súťažnej prehliadke vyhral hlavnú cenu Sydney d' Or a prvé miesto.

Ján Slávik

www.janslavik.sk

Cappella Istropolitana - komorný orchester mesta Bratislava

Vznikol v roku 1983. Cappella Istropolitana patrí k prominentným európskym komorným orchestrom najmä vďaka inštrumentálnej virtuozite svojich členov, hudobnej kultúre a interpretačnej discipline, ako aj mimoriadne vysokej miere vernosti štýlu umeleckého výrazu orchestra.

Od počiatkov svojej umeleckej činnosti sa Cappella Istropolitana aktívne zúčastňuje na domácim i zahraničnom koncertnom žánri.

foto: Vladimír Yurkovic

Účinkovala takmer vo všetkých európskych štátoch, v USA, Kanade, Izraeli, Egypte, Japonsku, Kórei, Turecku, Číne, Macau, Hong Kongu a na Novom Zélande.

Orchester sa prezentoval na mnohých medzinárodných festivaloch. Súbor spolupracuje pravidelne s renomovanými dirigentmi a sólistami.

Popri koncertnej činnosti sa Cappella Istropolitana s úspechom venuje aj nahrávaniu pre rôzne spoločnosti. Realizovala doteraz vyše 100 CD nahrávok, naposledy pre EMI. Cappella Istropolitana získala dve platinové CD a nahrávka symfónii Ignaza Pleyela v jej podaní bola v roku 2000 ocenená odborným časopisom BBC Music Magazine a zaradená medzi 60 najlepších nahrávok roka. Umelecký vedúci orchestra je Róbert Mareček.

Utorok 21. jún 2011

Koncertná sieň Františkánskeho kláštora, 18.00 hod.

Bergerovo trio

Ladislav Fančovič - klavír

Branislav Dugovič - klarinet

Ján Slávik - violončelo

Nao Higano - soprán (ČR, J)

Ladislav Chudík - recitácia

Johann Sebastian Bach:
(1685 - 1750)

Mein gläubiges Herze, flohlocke äria
z Pfingstkantáty pre soprán, violončelo
a klavír

Ludwig van Beethoven:
(1770 - 1827)

Trio pre klavír, klarinet a violončelo
B dur op.11
Allegro con brio
Adagio

Roman Berger (1930):

Antonín Dvořák
(1841 - 1904)

Semplice pre sólo klavír
Široké rukávy a široké gäté
Když mne stará matka
Dejte klec ještřabu - z cyklu Cigánske
melódie pre soprán a klavír

Ladislav Kupkovič (1936):

Na umku z cyklu Tri pesne na texty
Jána Holého pre soprán, klarinet
a violončelo

Georg Friedrich Händel
(1685 - 1759)

Singe Seele, Gott zum Preise z cyklu
deväť nemeckých ärii pre soprán,
klarinet, violončelo a klavír

Bergerovo trio

Členovia spolu spolupracujú už viacero rokov, či už vo forme tria, alebo dua v troch kombináciách (klavír - klarinet, klavír - violončelo, klarinet - violončelo). Každý z interpretov má bohaté skúsenosti z účinkovania v rôznych komorných zoskupeniach.

Absolvovali už spolu mnoho koncertov na domácich i zahraničných pódioch. Po ich veľkom úspechu autorského koncertu Romana Bergera v Krakove (máj 2010), požiadali interpreti skladateľa, či by trio mohlo niešť jeho meno.

Kritika vyzdvihuje u členov tria precíznu súhru a ich kultivovaný a podmanivý tón. Na budúci rok pripravujú svoje prvé CD.

Ladislav Chudík

Divadelný a filmový /rozhlasový, televízny, dabingový/ herec a recitátor, verejný činiteľ, porevolučný minister kultúry.

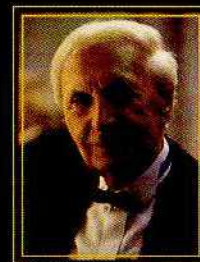

foto: Martini

Narodil sa 27. mája 1924 v malej obci Hronec v okrese Banská Bystrica - v rodine majstra valcovne v Podbrezovej. S obľubou spomína na rodný kraj: "Chodievali sme na Hájny Grúň. Robiť na úzke polička na strmine. Pamätám sa, ako mi potom chutil chlieb s maslom a medom a voda zo studničky pod lipou. A ako som sa kochal pohľadom na panorámu Nízkych Tatier a Hron. Hájny Grúň sa pre mňa stal symbolom túžby vyjsť z doliny na kopec a rozhladiť sa. To je niečo, čo si nesiete po celý život so sebou a nik-to vám to nemôže vziať."

Brána k umeniu sa mu otvárala už počas detstva. Mama mu spievala. Sčítaný otec mu pomáhal objavovať literatúru, učil ho prvé básne (napríklad Chalupkovho Valibuka).

Neskor prišlo divadlo. Najprv bábkové Stražanovo, ktoré hral s kamarátom. Snival o tom, že bude strojuvodom. Mal jedenásť rokov, keď ho vypravili na štúdiá do Kremnice. Mama ho vypravádzala slovami: "Bud' dobrý a múdry!" To už začínal byť známy ako recitátor a ochotnícky herec. Po maturite sa vybral do Bratislavy, kde sa zapísal na filozofickú fakultu, na štúdium slovenskej a ruskej literatúry. Už v roku 1944 začínal ako elév v SND a zároveň študoval na dramatickom oddelení Štátneho konzervatória. Čiže jeho slovami: "Strmhlav som sa vrhol na profesionálne dosky..." Ako dvadsaťtriročný mal už za sebou vyše dvadsať postáv. V rokoch 1946 - 1951 pôsobil na novootvorenej Novej scéne Národného divadla, kde vytvoril množstvo zaujímavých postáv v Macbethovi, Herodesovi a Herodiade, Henrichovi IV., Ibsenovom Borkmanovi a ďalších inscenáciách. Pre všetky bola charakteristická noblesa, majestátnosť a kultivovanosť stvárnenia ako aj vnútorné bohatstvo, ktoré im dodal svojim hereckým prejavom. V SND pôsobí po celý svoj život. Ešte aj teraz vo vysokom veku hrá v predstavení Tančiareň.

Filmári ho objavili už krátko po vojne, no jeho prvou titulnou postavou bol až Kapitán Dabac v rovnomennom Bielikovom filme z roku 1959. Po revolúcii bol Chudík krátky čas ministrom kultúry, ale srdce ho ťahalo späť k herectvu. Ladislav Chudík pôsobil ako pedagóg na Štátnom konzervatóriu a neskôr na VŠMU a je autorom publikácie zasvätených článkov O herectve.

Za svoje herecké výkony získal celý rad ocenení. V roku 2009 vyšla kniha Ľubice Křenovej Ladislav Chudík a Jána Strassera Ladislav Chudík Žijem nadstvený čas.

Nao Higano

Pochádza z japonskej Chiby. Študovala operný spev a koncertný spev na katedre spevu na Univerzite Seitoku v Chibe a na katedre spevu na Vysoké škole múzických umení v Bratislave, kde ukončila doktorandské štúdium s titulom artis doktor (ArtD) u doc. P. Mikuláša.

Absolvovala majstrovské spevácke kurzy napr. G. Beňáčkovej, S. Kopčáka, P. Dvorského, Z. Li-vorovej. V európskych krajinách a v Japonsku sa s úspechom predstavila i na medzinárodných hudobných festivaloch, nahráva pre rozhlasové hudobné vysielanie (ORF, Maďarský rozhlas, Český rozhlas, Slovenský rozhlas, CT, STV, CTV) a pre hudobné vydavateľstvá.

Na sólových recitáloch sa predstavila ako interpretka piesňovej a komornej tvorby, venuje sa aj prednesu oratórnej, omšovej a kantátovej literatúry. Spolupracuje s viacerými orchestrálnymi a s komornými telesami (Slovenská filharmónia, Slovenský komorný orchester B.

